

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 31 maja 2021 r. – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / S.S., N.Z. i S.S.**

(Sprawa C-338/21)

(2021/C 431/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Druga strona postępowania: S.S., N.Z. i S.S.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 27 ust. 3 i art. 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180 ⁽¹⁾) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one takim krajowym przepisom prawnym, jak będące przedmiotem niniejszego postępowania, w ramach których to przepisów państwo członkowskie zdecydowało się na wdrożenie art. 27 ust. 3 zdanie wprowadzające i lit. c), lecz które to przepisy jednocześnie przyznają skutek zawieszający wnioskowi o ponowne rozpoznanie lub odwołaniu dotyczącym decyzji wydanej w postępowaniu w przedmiocie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt dla ofiar handlu ludźmi, niebędącej decyzją o przekazaniu, która jednak tymczasowo faktycznie uniemożliwia przekazanie?

⁽¹⁾ S. 31.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Oberstes
Landesgericht (Niemcy) w dniu 7 lipca 2021 r. – A.-F. / J. Sch. Omnibusunternehmen, K. Reisen
GmbH**

(Sprawa C-416/21)

(2021/C 431/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerisches Oberstes Landesgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: A.-F.

Strona pozwana: J. Sch. Omnibusunternehmen, K. Reisen GmbH

Przy udziale: E. GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 57 ust. 4 lit. d) dyrektywy 2014/24/UE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że instytucja zamawiająca musi dysponować wystarczająco wiarygodnymi przesłankami naruszenia przez wykonawców art. 101 TFUE?
- 2) Czy art. 57 ust. 4 dyrektywy 2014/24/UE należy interpretować w ten sposób, że przepis ten wyczerpująco określa fakultatywne podstawy wykluczenia w tym sensie, że w przypadku złożenia ofert, które nie są ani samodzielne, ani niezależne, zasada równego traktowania (art. 18 ust. 1 tej dyrektywy) nie może stać na przeszkodzie udzieleniu zamówienia?

3) Czy art. 18 ust. 1 dyrektywy 2014/24/UE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie udzieleniu zamówienia przedsiębiorcom, którzy stanowią jednostkę gospodarczą i z których każdy złożył ofertę?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Odwołanie od postanowienia Sądu wydanego w dniu 17 maja 2021 r. w sprawie T-672/20, Kerstens / Komisja, wniesione w dniu 20 lipca 2021 r. przez Petrusa Kerstensa

(Sprawa C-447/21 P)

(2021/C 431/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Petrus Kerstens (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu z dnia 17 maja 2021 r., Kerstens/Komisja (T-672/20);
- uznanie dopuszczalności rozpatrywanej skargi;
- uznanie, że stan postępowania nie pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania co do istoty przez Sąd;
- pozostawienie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów do orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Cztery zarzuty odwołania dotyczą dopuszczalności skargi wniesionej w pierwszej instancji.

W zarzucie pierwszym skarżący podnosi, że uznając za niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji z dni 20 i 31 stycznia 2020 r. Sąd naruszył zasady rozkładu ciężaru dowodu i art. 91 ust. 3 regulaminu pracowniczego urzędników oraz przeinaczył dowody.

W zarzucie drugim skarżący podnosi, że Sąd nie uzasadnił wystarczająco zaskarżonego postanowienia.

W zarzucie trzecim skarżący podnosi, że Sąd rażąco naruszył zasadę pewności prawa w zakresie ustalenia dnia doręczenia zaskarżonego aktu.

W zarzucie czwartym skarżący podnosi, że Sąd naruszył zasadę równego traktowania urzędników w zakresie ustalenia dnia doręczenia aktów prawnych, których są adresatami i które mogą podlegać zaskarżeniu.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Austria) w dniu 9 sierpnia 2021 r. – F.F.

(Sprawa C-487/21)

(2021/C 431/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F.F.